

1137**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia 29 lipca 2002 r.

w sprawie opłat za czynności rzeczników patentowych.

Na podstawie art. 13 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 11 kwietnia 2001 r. o rzecznikach patentowych (Dz. U. Nr 49, poz. 509) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1**Przepisy ogólne**

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) opłaty za czynności rzeczników patentowych przed organami wymiaru sprawiedliwości oraz w postępowaniu spornym przed Urzędem Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej, zwanym dalej „Urzędem Patentowym”, stanowiące podstawę do ustalenia kosztów zastępstwa, zwane dalej „opłatami”;
- 2) stawki minimalne opłat za czynności rzeczników patentowych, wykonujących zawód w kancelariach patentowych oraz zatrudnionych na podstawie umowy cywilnoprawnej, zwane dalej „stawkami minimalnymi”.

§ 2. 1. Opłaty stanowiące podstawę zasądzenia przez sądy lub orzeczenia przez Urząd Patentowy kosztów zastępstwa nie mogą być wyższe niż czterokrotne stawki minimalne, niezależnie od wysokości tych opłat ustalonych w umowie pomiędzy rzecznikiem patentowym a klientem.

2. Sąd lub Urząd Patentowy może przyznać opłaty wyższe od wskazanych w ust. 1, jeżeli uzasadnia to rodzaj i stopień zawiłości sprawy; nie mogą być one jednak wyższe niż sześciokrotne stawki minimalne.

§ 3. 1. Przy ustalaniu w umowie opłaty bierze się pod uwagę rodzaj i stopień zawiłości sprawy oraz wymagany nakład pracy rzecznika patentowego.

2. W wypadkach szczególnie uzasadnionych, gdy przemawia za tym sytuacja materialna lub rodzinna klienta albo rodzaj sprawy, rzecznik patentowy może ustalić stawkę niższą niż stawka minimalna albo zrezygnować z opłaty w całości.

3. Określone w rozporządzeniu opłaty nie obejmują zwrotu wydatków poniesionych przez rzecznika patentowego, chyba że umowa z klientem stanowi inaczej.

§ 4. 1. Stawki minimalne ustala się od wartości przedmiotu sprawy, chyba że przepisy rozporządzenia stanowią inaczej.

2. Wysokość stawek minimalnych w sprawach nieokreślonych w rozporządzeniu ustala się, przyjmując za podstawę stawkę w sprawach o najbardziej zbliżonym rodzaju.

Rozdział 2**Stawki minimalne w sprawach cywilnych**

§ 5. Stawka minimalna wynosi przy wartości przedmiotu sprawy:

- 1) do 500 zł — 50 zł;
- 2) powyżej 500 zł do 1 500 zł — 150 zł;
- 3) powyżej 1 500 zł do 5 000 zł — 500 zł;
- 4) powyżej 5 000 zł do 10 000 zł — 1 000 zł;
- 5) powyżej 10 000 zł do 50 000 zł — 2 000 zł;
- 6) powyżej 50 000 zł do 200 000 zł — 3 000 zł;
- 7) powyżej 200 000 zł — 6 000 zł.

§ 6. 1. Stawka minimalna wynosi w sprawach o:

- 1) ustalenie autorstwa projektu wynalazczego — 400 zł;
- 2) ustalenie prawa do patentu, prawa ochronnego lub prawa z rejestracji — 500 zł;
- 3) naruszenie patentu, prawa ochronnego lub prawa z rejestracji — 700 zł;
- 4) stwierdzenie prawa korzystania z wynalazku, wzoru użytkowego lub wzoru przemysłowego albo prawa używania znaku towarowego lub oznaczenia geograficznego bądź utraty prawa używania oznaczenia geograficznego — 600 zł;
- 5) przeniesienie patentu, prawa ochronnego lub prawa z rejestracji — 700 zł.

2. Stawka określona w ust. 1 pkt 3 nie obejmuje opłat od roszczeń majątkowych dochodzonych łącznie.

§ 7. 1. Stawka minimalna za prowadzenie sprawy w postępowaniu apelacyjnym wynosi:

- 1) przed sądem okręgowym — 50% stawki minimalnej, a jeżeli w pierwszej instancji nie prowadził sprawy ten sam rzecznik patentowy — 75% tej stawki;
- 2) przed sądem apelacyjnym — 75% stawki minimalnej, a jeżeli w pierwszej instancji nie prowadził sprawy ten sam rzecznik patentowy — 100% tej stawki.

2. Stawka minimalna za prowadzenie sprawy w postępowaniu zażaleniowym wynosi:

- 1) przed sądem okręgowym — 25% stawki minimalnej, a jeżeli w pierwszej instancji nie prowadził sprawy ten sam rzecznik patentowy — 50% tej stawki;

- 2) przed sądem apelacyjnym lub przed Sądem Najwyższym — 50% stawki minimalnej, a jeżeli w pierwszej instancji nie prowadził sprawy ten sam rzecznik patentowy — 75% tej stawki.

3. Stawka minimalna w postępowaniu kasacyjnym wynosi za sporządzenie i wniesienie kasacji 50% stawki minimalnej, a jeżeli nie prowadził sprawy w drugiej instancji ten sam rzecznik patentowy — 75% tej stawki.

Rozdział 3

Stawki minimalne w postępowaniu spornym przed Urzędem Patentowym

§ 8. Stawka minimalna wynosi w sprawach o:

- 1) unieważnienie patentu, prawa ochronnego lub prawa z rejestracji — 1 600 zł;
- 2) unieważnienie patentu, prawa ochronnego lub prawa z rejestracji na skutek złożonego sprzeciwu uznanego przez upoważnionego za bezzasadny — 1 600 zł, a jeżeli sprzeciw złożył ten sam rzecznik patentowy — 1 200 zł;
- 3) stwierdzenie wygaśnięcia patentu, prawa ochronnego lub prawa z rejestracji — 900 zł;
- 4) udzielenie licencji przymusowej lub zmianę decyzji o udzieleniu licencji przymusowej — 1 000 zł;
- 5) stwierdzenie bezzasadności zmiany warunków korzystania z oznaczenia geograficznego — 500 zł.

§ 9. Stawka minimalna za prowadzenie sprawy rozpatrywanej ponownie w wyniku orzeczenia Naczelnego Sądu Administracyjnego wynosi 50% stawki minimalnej, a jeżeli poprzednio nie prowadził sprawy ten sam rzecznik patentowy — 75% tej stawki.

Rozdział 4

Stawki minimalne w postępowaniu zgłoszeniowym i rejestrowym przed Urzędem Patentowym

§ 10. Stawka minimalna wynosi w sprawach o:

- 1) udzielenie patentu, prawa ochronnego lub prawa z rejestracji — 600 zł;
- 2) wniesienie sprzeciwu — 400 zł;
- 3) ponowne rozpatrzenie sprawy:
 - a) zakończonej decyzją — 1 000 zł,
 - b) zakończonej postanowieniem dotyczącym:
 - jednolitości zgłoszenia lub pierwszeństwa — 800 zł,
 - zmian w dokumentach zgłoszenia — 600 zł,
 - zwolnienia z opłaty — 200 zł,
 - innego rozstrzygnięcia — 400 zł,

a jeżeli sprawy nie prowadził ten sam rzecznik patentowy, stawka minimalna ulega zwiększeniu o 25%;

- 4) dokonanie na wnioszek wpisu w rejestrze — 200 zł.

§ 11. Stawki minimalne za prowadzenie sprawy rozpatrywanej ponownie w wyniku orzeczenia Naczelnego Sądu Administracyjnego wynoszą 50% stawki minimalnej, a jeżeli poprzednio nie prowadził sprawy ten sam rzecznik patentowy — 75% tej stawki.

Rozdział 5

Stawki minimalne w sprawach przed Naczelnym Sądem Administracyjnym

§ 12. Stawka minimalna za sporządzenie skargi i udział w rozprawie przed Naczelnym Sądem Administracyjnym wynosi 500 zł.

Rozdział 6

Stawki minimalne za inne czynności rzeczników patentowych

§ 13. 1. Stawka minimalna za czynności związane z dokonaniem zgłoszenia wynosi:

- 1) za sporządzenie opisu wynalazku bądź wzoru użytkowego wraz z zastrzeżeniami patentowymi lub ochronnymi oraz ze skrótem opisu — 1 000 zł;
- 2) za sporządzenie zgłoszenia topografii układu scalonego — 800 zł;
- 3) za sporządzenie opisu wzoru przemysłowego — 400 zł i dodatkowo za każdą dodatkową odmianę wzoru zawartą w zgłoszeniu — 100 zł;
- 4) za sporządzenie wykazu towarów do zgłoszenia znaku towarowego, za każdą klasę — 150 zł;
- 5) za sporządzenie opisu znaku towarowego — 250 zł;
- 6) za opracowanie regulaminu znaku towarowego — 600 zł;
- 7) za sporządzenie zgłoszenia oznaczenia geograficznego — 1 200 zł;
- 8) za sporządzenie rysunków wymaganych dla zgłoszenia, od każdego odrębnego arkusza — 80 zł.

2. Stawki, o których mowa w ust. 1, obejmują uzupełnienie zgłoszenia i usunięcie wskazanych przez Urząd Patentowy braków i usterek w dokumentach, jeżeli uzupełnienia i usunięcia dokonywał ten sam rzecznik patentowy prowadzący sprawę.

§ 14. Stawki minimalne za dokonanie zmian w dokumentach wynoszą 50% stawek określonych w § 13, a jeżeli sprawy nie prowadził ten sam rzecznik patentowy — 75% tych stawek.

§ 15. Za sporządzenie stanowiska wobec zarzutów Urzędu Patentowego w sprawie braku warunków do udzielenia patentu, prawa ochronnego lub prawa z rejestracji stawka minimalna wynosi 500 zł, a jeżeli sprawę prowadził ten sam rzecznik patentowy — 250 zł.

§ 16. Stawki minimalne określone na podstawie § 13 i 15 ulegają podwyższeniu o 30% w przypadku sporządzenia dokumentów w języku obcym lub w oparciu o dokumenty w języku obcym.

§ 17. 1. Stawka minimalna za inne czynności rzecznika patentowego wynosi:

- 1) za opracowanie umowy dotyczącej prawa własności przemysłowej — 600 zł;
- 2) za przeprowadzenie poszukiwań w zbiorach literatury lub w bazach i rejestrach praw własności przemysłowej bądź studiowanie materiałów związanych z prowadzeniem sprawy, za każdą pełną godzinę pracy:
 - a) w przypadku źródeł wyłącznie w języku polskim — 80 zł,

b) w przypadku źródeł różnojęzycznych — 150 zł;

3) za dozorowanie opłat okresowych za każdy okres ochronny — 300 zł.

2. Stawki wymienione w ust. 1 pkt 2 nie dotyczą czynności podejmowanych przez rzecznika patentowego w celu dokonania zgłoszenia, o którym mowa w § 13 ust. 1.

Rozdział 7

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 18. W sprawach wszczętych i niezakończonych ostatecznym rozstrzygnięciem do dnia wejścia w życie rozporządzenia stosuje się opłaty dotychczasowe.

§ 19. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *G. Kurczuk*

1138

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŚRODOWISKA

z dnia 23 lipca 2002 r.

w sprawie przydziału, ewidencjonowania i przechowywania w regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych i w nadleśnictwie broni, amunicji oraz środków przymusu bezpośredniego.

Na podstawie art. 49 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2000 r. Nr 56, poz. 679, Nr 86, poz. 958 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 110, poz. 1189 i Nr 145, poz. 1623 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253 i Nr 113, poz. 984) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa szczegółowe zasady przydziału, ewidencjonowania i przechowywania w regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych i nadleśnictwie broni, amunicji, broni gazowej, ręcznych miotaczy gazu oraz środków przymusu bezpośredniego w postaci kajdanek i pałek gumowych, zwanych dalej „środkami przymusu bezpośredniego”.

2. Ilekroć w niniejszym rozporządzeniu jest mowa o kierującym jednostką, należy przez to rozumieć:

- 1) dyrektora regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych — w odniesieniu do regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych;
- 2) nadleśniczego — w odniesieniu do nadleśnictwa.

§ 2. 1. Przydziału broni, amunicji oraz broni gazowej w regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych i w nadleśnictwie dokonuje się na podstawie pozwolenia na broń na okaziciela.

2. Pozwolenie na broń na okaziciela, o którym mowa w ust. 1, wydaje właściwy organ Policji w rozumieniu art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. Nr 53, poz. 549, z 2001 r. Nr 27, poz. 298 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 117, poz. 1007), na wniosek kierującego jednostką.

3. We wniosku, o którym mowa w ust. 2, określa się rodzaj broni oraz liczbę jej egzemplarzy. Dane te zamieszcza się w pozwoleniu na broń na okaziciela.

§ 3. 1. Broń, amunicja, broń gazowa, ręczne miotacze gazu oraz środki przymusu bezpośredniego podlegają ewidencji w książce ewidencji broni, amunicji, broni gazowej, ręcznych miotaczy gazu oraz środków przymusu bezpośredniego, której wzór stanowi załącznik nr 1 do rozporządzenia.

2. Wydanie i przyjęcie broni, amunicji, broni gazowej, ręcznych miotaczy gazu oraz środków przymusu bezpośredniego odnotowuje się w książce wydania i przyjęcia broni, amunicji, broni gazowej, ręcznych miotaczy gazu oraz środków przymusu bezpośredniego, której wzór stanowi załącznik nr 2 do rozporządzenia.

3. Poszczególne karty książek, o których mowa w ust. 1 i 2, powinny być ponumerowane i przeszyte,